

„Darbas – pirminis žmogaus pašaukimas“

Darbas – pirminis žmogaus pašaukimas, tai Dievo palaiminimas, ir apgailėtina klęsta tie, kurie laiko jį bausme. Viešpats, geriausias Tėvas, pirmąjį žmogų įkurdino rojuje, ut operaretur – idant jis dirbtų. (Vaga, 482)

liepos 27 d.

Nuo pat sukūrimo pradžios žmogus turėjo dirbti. Ne aš tai sugalvojau.

Vos atsivertę Šventąjį Raštą, galime perskaityti, kad prieš nuodėmei įeinant į pasaulį, o per nuodėmę ir jos padariniams – mirčiai, kančioms ir vargams – išstinkant žmoniją, Dievas sukūrė iš žemės dulkių Adomą, o jam ir jo palikuonims – šį tokį gražų pasaulį *ut operaretur et custodierit illum*, kad jį dirbtų ir juo rūpintųsi.

Taigi turime patikėti, kad darbas yra nuostabi tikrovė, mums duodama kaip nepermaldaujamas įstatymas, kuriam mes visi vienaip ar kitaip esame pavaldūs, nors kai kurie žmonės ir nori nuo jo išsisukti. Supraskite: ši priedermė – ne pirmosios nuodėmės padarinys, juo labiau – ne dabartinių laikų atradimas. Tai mums šioje žemėje Dievo patikėta priemonė tapti Jo kūrybinių galių dalininkais, kad užsidirbtume duoną ir rinktume vaisių amžinajam gyvenimui:

Žmogus gimsta dirbti, kaip paukščiai skristi.

Jūs man atsakysite, kad praėjo daug amžių ir kad nėra daug taip manančiųjų, kad daugelis galbūt triūsia dėl įvairiausių kitų priežasčių: vieni – dėl pinigų, kiti – kad išlaikytų šeimą, dar kiti – trokšdami įgyti tam tikrą visuomeninę padėtį, ugdyti savo gebėjimus, patenkinti aistras, prisidėti prie socialinės pažangos. Apskritai darbą jie laiko būtinumu, kurio negalima išvengti.

Susidurdami su šiuo siauru, egoistišku, niekingu požiūriu, tu ir aš turime prisiminti ir priminti kitiems, jog esame Dievo vaikai, kuriuos mūsų Tėvas kviečia kaip ir Evangelijos palyginimo veikėjus: Vaike, eik ir padirbėk šiandien vynuogyne. Patikėkite, jei kasdien stengsimės atlikti asmenines priedermes, lyg Dievas būtų mūsų prašęs, išmoksime užbaigti savo

darbą kuo tobuliau ir žmogiškai, ir
antgamiškai. Galimas daiktas, kad
kurią nors dieną pamaištausime tarsi
pirmasis sūnus, kuris atsakė:
Nenoriu. Bet gailėsimės,
pasitaisysime ir dar uoliau
stengsimės vykdyti savo pareigas.
(Dievo bičiuliai, 57)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/darbas-pirminis-zmogaus-
pasaukimas/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/darbas-pirminis-zmogaus-pasaukimas/) (2026-04-11)